

PRZEBRAKOWAĆ (2) *vb pf*

e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w prze- oraz w -ować); pierwsze a jasne.

[fut 3 sg przebrakuje.] ◇ *praet* [3 sg m przebrakował.] ◇ 3 pl m pers przebrakowali (1). ◇ *part praet act* przebrakowawszy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII – XVIII w.

Dokonać selekcji, przebrać [kogo, [co]] (2) : [było] ná ten čás ludzi w Rzymie 84000. [Serwius] Przebrákwawłszy ie/ obrocił niektóre godnieyłze ná spráwy/ niektóre do roley/ niektóre ná rzemiołłá/ niektóre ná rycerstwo. *BielKron* 103, 31; [A ielli iedne [wiary] są dobre á drugie złe/ czemuże ich tá Confoederácia nieprzebrákuie? *SkarUp* 16; *BielKron* 1597 645 (Linde)].

Synonimy: przebrać, wybrać.

Formacje współrdzenne cf BRAKOWAĆ.

Cf PRZEBRAKOWANIE